

Kooikerhondje news

Pár slov na úvod

Mám velkou radost, že se nám podařilo ještě před Vánoci připravit druhé číslo našeho online časopisu Kooikerhondje news!

I když jsme pořád na začátku, už teď chystáme pro příští rok několik novinek. První a tou nejdůležitější je, že od nového roku budeme Kooikerhondje news vydávat pravidelně - z původního občasníku se tímto číslem stává čtvrtletník. Na další číslo se tak můžete těšit na začátku dubna a pak každé tři měsíce. Další chystanou novinkou je, že v časopise dostanou prostor nově uchovnění jedinci. Dozvíte se, jací jsou, co mají rádi, jestli se věnují nějakému sportu a samozřejmě vše včetně fotografií.

Novinky ale najdete i v tomto čísle. Přidali jsme aktuálně narozené vrhy a rozšířili záběr článků např. o rozhovor s Lucií Sedovou o její fence a o canisterapii, které se společně věnují. Příště si vybereme dalšího kooikera, který dělá nějaký sport nebo jinou zajímavou činnost. V tomto čísle si můžete také přečíst článek od Markéty Grešíkové, který je velmi aktuální - jak přežít (se svým pejskem) Silvestra. Věřím, že si v tomto čísle každý najde něco zajímavého nebo poučného.

A protože nás čekají vánoční svátky a doufejme i pohodové dny volna, přeji vám a vašim psím kamarádům spousty krásných procházek a klidného Silvestra bez petard. Do nového roku pak hodně štěstí a zdraví, a těším se na naše lidsko-psí shledání v roce 2024.

A pokud byste se s námi chtěli podělit o váš příběh nebo napsat zajímavý článek, určitě se ozvěte!

Lucie Maršíková

OBSAH NEWSLETTERU

Testování štěňat na
polymyositis

Jak přežít Silvestra

Narozená štěňata v roce
2023

Koomeeting, Embark testy

Canisterapie s Mayou

Oblastní výstava
kooikerhondje

Výlet na holandskou
klubovku

Kooikeří procházky

Akce a výstavy 2024

Proč a jak testovat štěňata na polymyositis?

Okénko pro chovatele

Lucie Maršíková

Polymyositis (PM) je vážné onemocnění, které se v současnosti může u kooikerů vyskytnout. Naštěstí už jsou dnes k dispozici testy, které odhalí genetickou predispozici k této nemoci, a to jak u dospělých psů, tak u štěňat. Vhodným výběrem chovných párů pak lze výskyt této nemoci v chovu postupně eliminovat. Novinkou letošního roku je pak možnost testovat celý vrh štěňat šetrným výtěrem z tlamičky.

Co je to ta polymyositis?

Jedná se o závažné autoimunitní onemocnění způsobující chronický zánět jednoho nebo více svalů, které jim brání ve funkci, což má za následek svalovou slabost postižených svalů. Polymiozitida je progresivní onemocnění s velmi špatnou prognózou.

Univerzita v nizozemském Utrechtu zahájila v roce 2017 výzkum této nemoci u kooikerhondje s cílem odhalit a testovat genetické predispozice. Už přibližně dva roky probíhá testování PM u kooikerů před jejich uchovněním – testy probíhají ze vzorku krve společně s dalšími nemocemi.

Na přelomu roku přišla univerzita s přelomovými zjištěními, která umožňují přesnější testování nemoci – doposud se stanovovaly pouze dva stupně - low risk a increased risk, přičemž low risk může znamenat jak přenašeč, tak čistý. Od ledna 2023 provádí nové testy se třemi možnými výsledky: homozygous wildtype (čistý), heterozygous (přenašeč) a homozygous mutant (zvýšené riziko onemocnění).

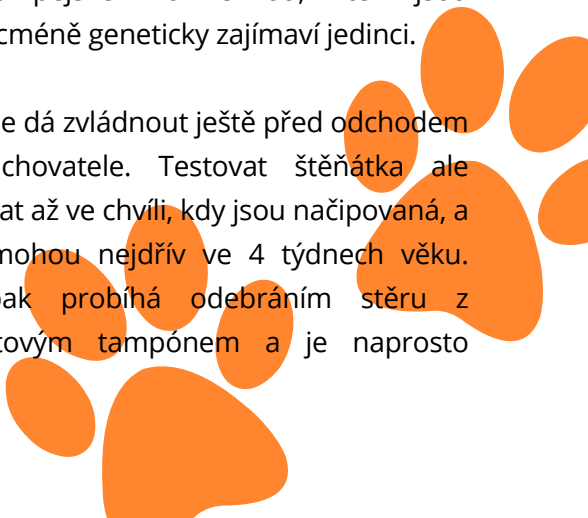
Moje zkušenost s testováním štěňat

Proč a v jaké situaci byste měli přemýšlet o testování celého vrhu vašich štěňátek? Pokud kryjete dvěma čistými jedinci, není test potřeba, všechna štěňata budou také PM čistá. Nicméně v současnosti je v chovu jen asi polovina čistých jedinců, a proto je vhodné a **potřebné krýt i s přenašeči**, vždy v kombinaci s čistým jedincem (pokud bychom eliminovali přenašeče, zásadně si zúžíme již tak úzkou genetickou základnu). A v tomto případě bude část potomků čistých a část přenašečů.

Pokud chcete vědět, která štěňata ve vašem vrhu jsou čistá, můžete si je nově otestovat. Od ledna už tuto možnost využily tři české chovatelky. A celým procesem jsem si prošla i já s naším letošním jarním vrhem „B“, protože naše fena je přenašečka.

Jeli jsme krýt za kvalitním psem do Dánska a měla jsem jasný plán. Pokud se vše podaří, budu se snažit z tohoto spojení do chovu zařadit jednu fenu a jednoho psa, optimálně čistého. Tudiž jsem chtěla vědět, které štěně bude PM čistý. Přes to všechno s odstupem půl roku to vypadá, že skrz všechny okolnosti se pouštíme na cestu uchovnění s pejskem a fenkou, kteří jsou přenašeči, nicméně geneticky zajímaví jedinci.

Celý proces se dá zvládnout ještě před odchodem štěňat od chovatele. Testovat štěňátka ale můžete nechat až ve chvíli, kdy jsou načipovaná, a čipovat se mohou nejdříve ve 4 týdnech věku. Testování pak probíhá odebráním stěru z tlamičky vatovým tampónem a je naprosto bezbolestné.

Nejprve jsem si z univerzity v Utrechtu objednala testovací sady. Na e-mail ecgg@uu.nl jsem napsala, kolik testovacích sad budu potřebovat a na jakou adresu je mají poslat. Do tří dnů mi přišla zásilka, která obsahovala testovací sady s instrukcemi, formuláře, balící materiál a obálku pro zpětné zaslání. Neuvěřitelné.

Současně jsem se domluvila s naším veterinářem na termínu načipování štěňátek (z plemenné knihy jsem už měla přidělená zápisová čísla), veterinář přijel k nám domů, rovnou jsme odebrali i vzorky a vše proběhlo velmi poklidně. Vyplnila jsem formuláře a spolu s výtěry odeslala kurýrem zpět na universitu do Utrechtu. Pro urychlení jsem (dle doporučení) zásilku odeslala přes službu UPS Express Saver a už druhý den byla doručena, cena přepravy byla 968 Kč. Výsledky jsem pak obdržela do 14 dnů, to bylo štěňátkům 6 týdnů.

Přehled dalších známých dědičných chorob Kooikerhondje Von Willebrand Disease (VWD)

Jedná se o poruchu srážlivosti krve. Projevuje se ve třech formách, které se liší závažností. Vzhledem k tomu, že analýza DNA je u této nemoci k dispozici od roku 1990, v současné době se v populaci nerodí žádní postižení jedinci. Pro uchovnění je test na VWD stále povinný.

Hereditary Necrotising Myelopathy (ENM)

(Hereditární / vrozená nekrotizující myelopatie) – je obávané degenerativní onemocnění páteře připomínající roztroušenou sklerózu u lidí. I v případě této nemoci je již několik let dostupná DNA analýza a nerodí se žádní postižení jedinci. Pro uchovnění je test na ENM také povinný.

Luxace pately

U některých jedinců se objevují změny v anatomické stavbě kolene, které vedou k větší pohyblivosti česky a ve vážnějším případě i k vyskočení česky dovnitř nebo ven. Celkem 15 % testovaných psů jsou mírné případy (do stupně 1), přibližně jednou ročně je na mezinárodní úrovni hlášen závažný případ (stupeň 2 a více). Do chovu jsou zařazeni jedinci s volnou patelou (stupeň 1) pouze ve spojení s pevnou patelou.

Epilepsie

Epilepsie je porucha, která u psů způsobuje opakující se záchvaty. V závislosti na typu epilepsie lze záchvaty popsat jako opakující se abnormální chování s řadou charakteristických znaků.

Epilepsie spadá do dvou kategorií: primární epilepsie a sekundární epilepsie. Primární epilepsie je dědičná forma. Díky zvláštní pozornosti, kterou holandský klub věnuje této poruše, počet hlášených postižených psů klesá. V posledních letech se počet pohyboval mezi 1 a 5 psy ročně (mezinárodně).

Pro zajímavost jsem si nechala otestovat všechna štěňata i jedno nestandardní. Výsledky i faktura přišly na email - čtyři štěňata jsou na PM čistá (homozygot wildtype) a tři přenašeči (heterozygoti). Cena za otestování mých sedmi štěňat byla 550,55 EUR (7x 65 EUR + DPH) – cena je vyšší než u standardního procesu testování PM u dospělých jedinců, a to z důvodu expresního zpracování vzorků.

Je skvělé, že můžeme u našeho plemene testovat takto závažné onemocnění a postupně je zodpovědným chovem eliminovat. Celý proces testování je velmi profesionálně vedený a jedinou bariérou v rozhodování tak může být cena testů.

Katarakta

V populaci kooikerhondje se objevuje několik dědičných očních chorob. Přísná chovatelská pravidla ale zajišťují, že je v rámci plemene velmi málo psů s očními problémy.

Šedý zákal

Nekongenitální katarakta, zakalení čočky uvnitř oka, které může vést ke slepotě. Díky restriktivnímu chovu se tato porucha u plemene vyskytuje jen zřídka. Pro uchovnění je nutné vyšetření u veterináře s akreditací pro posuzování dědičných očních vad a každé dva roky se musí opakovat.

Distichíáza

Extra sada řas, může být korigována chirurgicky s dobrou prognózou.

Problematika genetických nemocí je rozsáhlá, tak pokud by někoho zajímala více, doporučuji web holandského klubu, ze kterého jsem také čerpala: <https://www.kooikerhondje.nl/en/the-breed/genetic-diseases/>

Jak přežít Silvestra

MVDr. Markéta Grešíková

Jedna z nejčastějších psích fóbíí je strach ze střelby, bouřky a ohňostrojů. Zajímavé je, že se většinou neprojeví u malých štěňat a vzniká postupně v průběhu života. Zejména pokud pes zažije nepříjemnou zkušenost spojenou se silným hlukem. U některých psů ovšem vznikne silná fobie, aniž by se majitelům podařilo odhalit příčinu. Jak tomu zabránit? Pokud jsme chovatelé, je rozumné štěňata vystavovat hluku zhruba do 5 týdnů věku a v takové intenzitě, která jim nevadí. Například běžný hluk z domácnosti, puštění televize, plechová miska na podlaze, se kterou si štěňata sama hraje. Pak se citlivost na zvuky na několik týdnů extrémně zvyšuje, proto bychom neměli začínat s novými podněty, i když zvuky, na které jsou zvyklá, by jim vadit neměly.

Co ale s pejskem, kterého už máme doma, a každá bouřka či ohňostroj je pro něj zoufalé utrpení? Postupně se zhoršuje, jen zaslechne výstřel či zahřmění, už se vyděšeně běží někam schovat, nejlépe do koupelny nebo pod stůl, a tam se klepe strachy ještě dlouho poté, co už je dávno ticho. O vyvenčení nemůže být vůbec řeč.

Pokud máme čas, pomalu psa na hluk navykáme. Přestože jsou psi schopni velmi dobře rozlišit skutečnou střelbu od zvuků z televize nebo nahrávky, je dobré začínat právě tím.

Hluk spojíme se slovním upozorněním, například „bude rána“ a pak pustíme nahrávku střelby. Za několik vteřin zvuk vypneme a dodáme „už je konec“. Slova si můžeme změnit podle sebe, ale měla by být pořád stejná. Když se pes naučí chápat tohle upozornění, použijeme skutečnou střelbu, bouchací kuličky nebo poplašňák. Nejprve dost daleko od domu, když je pes uvnitř a okna jsou zavřená. Opět je s ním majitel a varuje ho, že bude rána, chvíli před výstřelem. A po výstřelu opět upozorní, že je konec. Pes se postupně naučí ránu očekávat a rychle se uklidní po konci střelby. Stačí trénovat jednou za dva tři dny. Pes se postupně stává odolnějším, už se netřese, jen si zaleze na místo, které považuje za bezpečné, a počká na vaše upozornění, že už je konec. V té době snižujeme vzdálenost střelby od domu podle reakce psa. Na konci střelby můžeme psa odměnit.

Rachot ohňostroje je ovšem něco zcela jiného než dva tři výstřely. A přestože navykání na střelbu stres hodně sníží, musíme přidat další opatření, aby se pes naučil zvládat ho v pohodě.

Na Silvestra psa vyvenčíme naposled kolem 17. hodiny někde mimo město v klidné lokalitě a pak si ho ponecháme u sebe v bytě. Kolem 22. hodiny už začínají nedočkavci odpalovat první petardy. Zatáhneme závěsy nebo žaluzie, pustíme nahlas televizi, upozorníme psa, že bude rána a pak už jsme jen prostě s ním. Nějaké chlácholení je spíš kontraproduktivní. Pokud je toho pes schopen, dobře funguje odvedení pozornosti pomocí cvičení za odměnu nebo přetahování o hračku.

U některých jedinců ani tohle nestačí. Pak jsme nuceni sáhnout po medikaci. Na trhu jsou preparáty na bázi tryptofanu a theaninu v kombinaci s B vitamínem a dalšími uklidňujícími potravinovými doplňky. Je jich celá řada: Relaxis, Zylken, Aptus relax, Brit antistres, Alavis calming atd. Jejich účinek je velmi šetrný a hodí se zejména pro psy, kteří mají jen mírnější projevy strachu. Sem bychom mohli zařadit i Bachovy kapky.

Jako doplněk se u některých jedinců osvědčuje šátkování.

Pokud nic z toho nepomáhá, je vhodné sáhnout po medikaci. Váš veterinář vám nabídne preparáty, které vašeho psa spolehlivě zklidní.

Já přes den na Silvestra doporučuji podávat nízké dávky Diazepamu už v 10 hodin dopoledne, asi 1 mg na 10 kg psa, odpoledne dávku zopakovat a kolem 22. hodiny podat dvojnásobnou dávku, tedy 2 mg na 10 kg psa. Při dodržení výše popsaných opatření jsou pak psi klidní a přečkají Silvestra bez většího stresu.

Výborným preparátem, který zabere, i když už je pes vyděšený, je Sileo, které se podává na vnitřní sliznici tváře a pes ho nepolyká. Působí asi dvě hodiny a je možné ho několikrát opakovat. Je skvělý také na kinetózu při jízdě autem. Pes je po něm ospalý, ale zcela koordinovaný a klidný. Jeho nevýhodou je jen vyšší cena, cca 60 – 70 Kč na 5 kg psa na 1 dávku.

Nejsilnějším preparátem, který se podává do tlamy, je Sedalin. Podle množství může psa mírně nebo středně utlumit, případně zcela uspat. Pes je při útlumu vyloženě vláčný, má rozvolněné svaly, motá se. Preparát je bezpečný, ale není možné takto utlumeného psa nechat samotného, vždy vyžaduje dozor. Je cenově dostupný, proto se často používá u velkých plemen.

Tlumení strachu z ohňostroje vede ke snižování stresu a zlepšuje schopnost se s ním vyrovnat. Naopak pokud necháte psa bez pomoci, bude se bát každým rokem víc a víc, bude reagovat na stále slabší podněty. Určitě je lepší dát psu něco na uklidnění a zapracovat na odbourání strachu, než mít po Silvestru doma uzlíček nervů.

Štěňata narozená v roce 2023

**Celkem se narodilo 96 štěňat,
z toho 50 fen a 46 psů.**

Aktuálně narozené vrhy

Gratulujeme chovatelům a srdečně přejeme štěňátkům i psím maminkách vše nejlepší!

Vrh „L“ od Jersínského potoka, 24. 10. 2023

Matka: Džina od Jersínského potoka

Otec: Koffi z Ploužnické stáje

5 psů, 3 feny

Vrh „M“ od Jersínského potoka, 25. 10. 2023

Matka: Cassie od Jersínského potoka

Otec: Akim Cheddie od Podhradského rybníka

6 psů, 3 feny

Vrh „A“ z Majlontu, 3. 11. 2023

Matka: Becky from Hedgehog city

Otec: Cheeky Chase Bellamoon

3 feny

Vrh „C“ Magikoo Moravia, 2. 12. 2023

Matka: Ebby von Czech Meran

Otec: Archer Nox Arcana

3 psi, 2 feny

Vrh „B“ z Brtnického hrádku, 6. 12. 2023

Matka: Katnis Z Ploužnické Stáje

Otec: Anubis of Kooikermagic

2 psi, 5 fen

Historické okénko

Věděli jste, že první štěňátka kooikerhondje se v České republice narodila **23. července 2008**? Štěňátka se narodila v chovatelské stanici „z Ploužnické stáje“ chovatelce Gábi Bekrové a maminkou byla Suzy Quatro Jutter v.d. Lutte Vaert. Zuzanka má v plemenné knize zápisové číslo ČLP/KOO/1.

Zuzanka nebyla žádná troškařka a štěňátek měla rovnou **9 v poměru 2 fenečky a 7 pejsků**, otec štěňátek byl z Nizozemska. A ještě jedna zajímavost o Zuzance: ve svém životě měla 3 vrhy a v každém 9 krásných odchovaných štěňátek.

Kooikeři obsadili hotel Medlov

Lucie Maršíková

Víte, kde byla letos zaznamenána největší koncentrace plemene kooikerhondje v Česku? Téměř 60 kooikerů a na 90 páníčků se v polovině října potkalo na Vysočině, konkrétně v hotelu Medlov a jeho krásném okolí. Tradiční Koomeeting proběhl 14. - 15. října na už tradičním místě, s nabitým programem, krásným počasím a spoustou skvělých zážitků. Pokud jste ještě nečetli podrobnou zprávu z něj včetně spousty fotografií, najdete ji zde: <https://www.kooikerhondje.info/post/koomeeting-14-15-10-2023-hotel-medlov>

Ještě jednou bych ráda poděkovala všem účastníkům a speciálně pak těm, kteří nám vyplnili dotazník k akci. Děkujeme za spousty podnětných nápadů, se kterými budeme určitě pracovat při plánování příštího Koomeetingu. Ten už má i datum a místo, takže si запиšte do svých diářů termín Koomeetingu 2024, který se bude konat 28. - 29. 9. 2024, opět v hotelu Medlov, Fryšava pod Žákovou horou. A věřím, že opět překonáme rekord v počtu českých kooikerů na jednom místě.

Embark testy

Na letošním Koomeetingu proběhl také hromadný odběr vzorků na Embark testy – váš zájem nás příjemně překvapil a děkujeme za něj. Příští hromadné testování proběhne na oblastní výstavě 8. 6. 2024, zájemci mi prosím pište na email: kooiker@kooiker.cz. Výhodou společného testování je, že vám na místě akce odběr provede zkušená veterinářka a naše dlouholetá poradkyně chovu Markéta Grešíková. Nemusíte chodit ke svému veterináři a také za vás vzorky bezplatně odešleme do laboratoře v USA.

Embark testy, které jsou jednoduše DNA testy, slouží jako hlavní informační základ pro nový systém Fit2Breed vyvinutý na univerzitě v Utrechtu. Ten nám v blízké době umožní hledat pro naše chovné pejsky a fenky nejvhodnějšího partnera tak, abychom minimalizovali genetickou zátěž a příbuznost spojení. Výsledkem pak bude zdravější plemeno kooikerhondje. Je užitečný i pro majitele, kteří nechtějí chovat – z výsledků se dozvíte, které z 256 genetických zdravotních rizik má váš pejsek nebo z kolika procent se jedná o plnokrevného kooikera. Více informací k Embark testům najdete v článku na našem webu:

<https://www.kooikerhondje.info/post/genetick%C3%A9-embark-testy-pro%C4%8D-je-d%C5%AFle%C5%BEit%C3%A9-testovat>

Testování běží naplno ve všech zemích včetně Česka. Nicméně v současné chvíli máme informaci z mezinárodní diskusní skupiny pro strategii chovu kooikerhondje, že nástroj Fit2Breed bude plně funkční až ve chvíli, kdy bude otestován dostatečný počet chovných jedinců. Vyhledávání vhodných partnerů by měl Fit2Breed odstartovat v průběhu roku 2024 (současná beta verze to zatím neumí). Pokud testujete současnou verzi a najdete v ní jakoukoliv chybu, hlase ji na email contact@fit2breed.nl.

Pokud jste majitelem chovného psa nebo feny a testy jste zatím neabsolvovali, nemusíte čekat až na hromadné testování v červnu. Testovací sadu je možné objednat individuálně na adrese https://survey.uu.nl/jfe/form/SV_bQ2fa4wSL2svldo, celý proces není nijak složitý.

Následně obdržíte obálku A4 z Utrechtu, která obsahuje:

- Obálku A5, ve které je Embark test s tampónem, balící materiály, jedna zpáteční obálka s adresou do USA a druhá do Utrechtu. Důležitá informace je, že univerzita v Utrechtu již testovací sadu aktivovala. Proto je hotový test třeba odeslat do USA co nejdříve.
- Kromě testovací Embark sady je v obálce formulář, který je potřeba vyplnit, nechat podepsat vaším veterinářem a zaslat ve zpáteční obálce do Utrechtu.

Průběh testu:

- Pes nesmí 30 minut před odběrem jíst a 10 minut před ani pít.
- Váš veterinář odebere psovi vzorek slin pomocí tamponu Embark podle uvedených instrukcí, které jsou u testů přiložené. Instrukce jsou opravdu jasné a veterinář si s testem snadno poradí.
- Zkumavku s odebranými slinami vložte do malého plastového sáčku. Po odstranění bílého proužku sáček utěsněte. Vložte do ochranné bublinkové obálky s adresou do USA a utěsněte. A nezapomeňte přidat svoji zpáteční adresu.
- Obě obálky odešlete jednoduše Českou poštou. Do USA je nutné vyplnit celní prohlášení a podací lístek (poslat doporučeně). U celního prohlášení do USA je potřeba, aby uvedená hodnota zásilky nepřesáhla 15 dolarů, jinak budete platit celní poplatek.

Letos v létě jsem za odeslání do USA tímto způsobem zaplatila 127 Kč, cena za doručení obálky s formulářem do Utrechtu byla 121 Kč.

Pokud chcete svému vzorku dopřát vyšší komfort a rychlost, můžete využít i kurýrní službu jako je DHL nebo UPS, cena je ale několikanásobně vyšší. Pokud se rozhodnete pro kurýra, zašlete sledovací číslo na email: howdy@embarkvet.com.

Při odeslání poštou obdržíte přibližně po 5 týdnech email od společnosti Embark s odkazem na výsledky testu. Fakturu za test obdržíte emailem z Utrechtu.

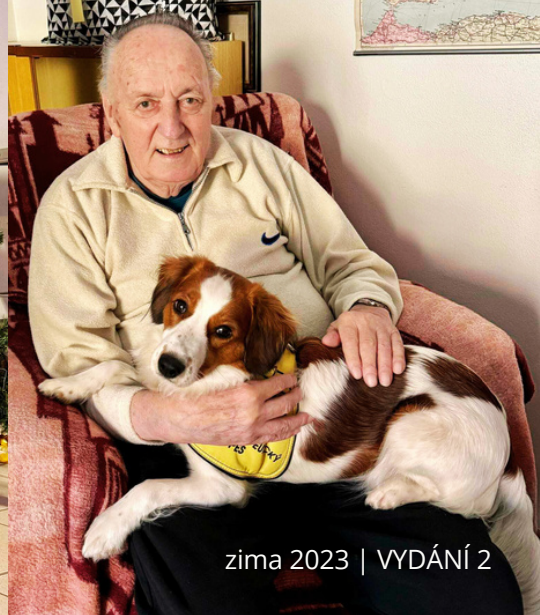
Rozhovor o canisterapii s Lucií Sed'ovou

Lucie Maršíková

Luci, představte nám vaši fenečku.

Fenka se jmenuje Cayenne La Paz Mundial a říkám jí Maya. V únoru bude mít dva roky.

zima 2023 | VYDÁNÍ 2

Kdy vás napadlo, že byste s ní chtěla projít canisterapeutickým výcvikem? Měla jste s canisterapií zkušenosti už z dřívějšíka?

Osobní zkušenosti z dřívějšíka jsem neměla, s canisterapií jsem se setkala pouze přes kamarádku, která canisterapii dělá už spoustu let a která nám předváděla ukázky canisterapie na psích akcích, které jsem pořádala. V té době jsem se začala o canisterapii zajímat víc. Bohužel moji předchozí psi nebyli na canisterapii úplně vhodní, nicméně jsem je brala s sebou ke svým babičkách a dědečkům na návštěvu a bylo vidět, jak jim jejich přítomnost pomáhá. Jak můžou psi zvednout náladu seniorům, jsem potom na vlastní kůži poznala, když jsem své psy brala za babičkou do domova důstojného stáří. Hned se stali atrakcí pro všechny.

Nejsem odborník, ale je to tak, že je vícero organizací u kterých je možné si zkoušky udělat?

Ano, je to tak. Každá organizace má svá pravidla a podmínky členství. Také zkoušky se u různých organizací liší. Já pracuji pod organizací Cantes o. s.

Jsou nějaké předpoklady, které by měl pejsek mít?

Vždy záleží na povaze konkrétního psa. Některé rasy můžou být pro canisterapii vhodnější, ale obecně platí, že jakýkoliv pejsek může dělat canisterapii, pokud má určité vlastnosti. Musí být zdravý, určitě nesmí být agresivní, příliš reaktivní nebo příliš bojácný.

Pejsek by měl být spíše klidnější, i když spousta psů je velmi aktivních a zklidní se právě při canisterapii, jelikož velmi dobře poznají, že pracují. Měl by být vyrovnaný a ochotný spolupracovat. Je vhodné, když má sám od sebe zájem o lidi, i když i tohle se dá naučit. Maya např. ze začátku sama od sebe zájem o lidi moc neměla, ale když ví, že lidé jsou zdrojem dobrot, moc ráda se přijde pomazlit.

Jak výcvik probíhal a co vše vůbec samotné zkoušky obnáší?

Pro canisterapii je vhodné připravovat pejska hned od štěněte. Vystavovat ho různým nepříjemným situacím, zvukům, naučit ho manipulaci, tahání za srst, uši, česání, silné objímání atd. Tohle vše je i součástí kurzu, na který jsem chodila. Dále se na kurzu procvičovaly především různé průchody skupinkami hlučných lidí, kterým padaly různé předměty, šouchaly do psa holemi nebo chodítkem, rozevíraly před psem deštník.

Zkouška se skládá z poslušnosti - chůze u nohy, přivolání, povely sedni, lehni, vstaň, obraty u nohy a aport. Dále potom z průchodu výše zmíněnými skupinkami. Pes musí zůstat klidný, nesmí se bát nebo zaútočit. Dále z nepříjemné manipulace se psem - neopatrné česání, nasazování obojku cizí osobou, silné tahání za kůži, ocas, uši, silné obejmutí. Pejsek musí být také opatrný při braní pamlsků, nesmí kousnout nebo stisknout. Musí se nechat ochotně odvést cizí osobou a spolupracovat s ní. Poslední součástí zkoušky bylo polohování - pejsek musí vydržet vleže přitisknutý k páníčkovi.

Bylo něco, co vás a Mayu během přípravy překvapilo, dalo vám na Mayu nový pohled?

Maya není typ psa, co by na sobě nechal dříví štípat, spousta věcí ji ze začátku byla nepříjemných, např. česání, tahání za srst, bála se rozevřeného deštníku. Překvapila mě ale, jak rychle si na tyhle věci zvykla díky tréninku. Taky je docela akční, což je skvělé na psí sporty, které děláme, ale u canisterapie úplně "přepne" a je krásně klidná.

Zkoušky máte hotové, kam chodíte pomáhat? Co vás baví?

S Mayou chodíme do domovů pro seniory a do nemocnice na onkologické oddělení. Je mladá, takže zatím sbíráme zkušenosti. Chodíme zatím vždy s dalšími zkušenějšími pejsky. K dětem Maya vztah nemá a nevyhledává je, proto k dětem zatím nechodíme a i já preferuji seniory. Senioři jsou často opuštění a pejsci jim udělají velkou radost, rozmluví je. Je krásné vidět, jak i senioři, kteří tvrdí, že se pejsků bojí, nebo jsou třeba nemluvní nebo špatně pohybliví, tak ve společnosti pejsků se často úplně změní - hladí si pejska a přitom si s námi povídají, ztuhlé ruce povolí, aby si mohli pejska pohladit.

V domově pro seniory chodíme po pokojích a pejsci často leží v posteli nebo na gauči a nechají se hladit. V nemocnici to probíhá tak, že se pacienti svolají do společenské místnosti, rozdají se jim pamlsky a pejsky si prokrmují a hladí nebo si je posadí na klín. Taky pacientům o psech vyprávíme, co je zajímavá a předvádíme různé triky, takže je to spíše akčnější.

Slýchávám, že je canisterapie pro pejska psychickou zátěží, jaká je vaše zkušenost? Potřebuje se Maya po práci nějakým způsobem uvolnit? Odpočinout si?

Ano, je to tak, canisterapie je pro psy velmi psychicky náročná. Každý pes potřebuje po canisterapii něco jiného. Někdo potřebuje odpočívat, někdo naopak nějakou aktivitu. Protože Maya je akční, tak po canisterapii ji většinou беру na procházku, potřebuje uvolnit nahromaděnou energii. Hodně to bylo vidět ze začátku - po prvních návštěvách vyběhla ven a začala běhat jak šílená pořád dokola, jak se to v ní nahromadilo. Teď už se trochu zklidnila a je vidět, že ji to opravdu baví a užívá si to.

Vánoční kooikeří pusinky

Vánoce jsou za dveřmi a s nimi také výrazně větší konzumace všech možných pochutin. A ruku na srdce, kdo z nás občas neodolá smutným psím očím a nějakou tu lidskou dobrotu svému čtyřnohému kamarádovi nedá? Shodneme se na tom, že to určitě není nejlepší volba. A co takhle připravit si pro své miláčky vánoční cukroví, které je pro ně bezpečné a navíc doma s láskou vyrobené?

Postup

Kuřecí maso a mrkev nakrájíme na malé kousky a necháme uvařit doměkka.

Po vychladnutí maso i mrkev rozmixujeme na jemné kousky. Přidáme vejce a za pomalého míchání postupně přidáváme mouku, až se nám vytvoří těsto, které můžeme buď rozválet a vykrojit požadované tvary nebo vylít do připravené formy.

Vložíme do předem rozehřáté trouby na 190 stupňů a pečeme dozlatova cca 20 minut.

Ingredience pro jednoho pejska:

kuřecí maso libové 60 g

mrkev střední 1 ks

vejce 1 ks

pohanková nebo rýžová mouka 40 g

První oblastní výstava kooikerhondje v červnu 2024

zima 2023 | VYDÁNÍ 2

Lucie Maršíková

Jak většina z vás ví, 8. 6. 2024 se uskuteční historicky první samostatná výstava plemene kooikerhondje. Bude to výstava oblastní a konat se bude v přírodní lokalitě poblíž Ralska, kde je nejenom dostatek prostoru pro samotnou výstavu, ale také pro nádherné procházky s našimi čtyřnožci. A aby to nebylo málo, posuzovat nás bude Petra Bannach, dlouholetá chovatelka kooikerhondje a jedna z nejzkušenějších rozhodčích v posuzování našeho plemene.

V rámci výstavy proběhne také popisná přehlídka, měření výšky a kontrola zubů s oficiální rozhodčí. A protože to bude jen naše výstava, zařadíme na program také přehlídku chovných psů. Odpoledne se můžete těšit na společenský program a věřím, že řada z vás s námi zůstane až do neděle - tipy na ubytování v okolí chystáme. Přihlašovat se na výstavu bude možné od 1. února 2024. Detailní informace k výstavě najdete v příštím vydání Kooikerhondje news, na našem webu a na facebooku.

Jsmo nadšeni, že pozvání na posuzování přijala německá rozhodčí Petra Bannach, kterou doprovodí česká rozhodčí Darina Mervová. Ta bude zároveň provádět měření a zápis zubů do průkazu původu.

Představení rozhodčí Petry Bannach

Chovatelkou našeho milovaného kooikerhondje jsem byla celkem 22 let. Chovat jsem přestala po smrti mého manžela, ale stále mám doma svou kooikří smečku. Moji psi a jejich potomci byli velmi úspěšní na výstavách po celé Evropě a dosáhli titulů: Světový vítěz, Evropský vítěz, BOB na CRUFTS, Best in show, Vítěz skupiny a nespočetně titulů šampion z celé Evropy.

Od 1. 7. 2008 jsem rozhodčí pro plemeno kooikerhondje a později jsem si rozšířila svou aprobaci i na další plemena. Posuzovala jsem v Německu, Holandsku, Lucembursku, Belgii, Švýcarsku, Rakousku, Norsku, Dánsku, Finsku a Švédsku. Ráda bych vyzdvihla umístění BIS (Best in show) u psů, které jsem posuzovala, a to hned v několika zemích.

Bude mi velkou ctí posuzovat poprvé v České republice! Jsem si jistá, že budu mít ve svém kruhu úžasné psy a těším se na fantastický den, společně se všemi milovníky kooikerhondje!

Náš výlet na holandskou klubovku

Lenka Schneiderová

Nechtěla jsem vás nudit jen suchou reportáží z výstavy, a tak jsem se rozhodla, že vám k tomu povyprávím, jak se to celé přihodilo, že jsme odjeli v tak silném počtu, co to pro nás znamenalo a nevynechám ani vtipné historky, které celý náš výlet doprovázely.

A co je vlastně ta „holandská klubovka“? Je to největší klubová výstava kooikerhondje na světě, pořádá se každoročně v holandském Zutphenu a sjíždí se na ni pravidelně chovatelé z celé Evropy. Letos tam byl dokonce i pesek z USA. Bývá tam obvykle nejvyšší účast, letos rekordních 144 kooikerhondje, z toho 97 jich bylo z Nizozemska a zbývajících 47 bylo z dalších deseti zemí, přičemž Česko s našimi pěti psy mělo 5. nejpočetnější účast. Posuzuje se trochu netradičně ve třech kruzích, třemi rozhodčími, kteří plemeno velmi dobře znají. Máte zde možnost vidět naživo spoustu tváří, ať už lidských či psích, které znáte často jen ze sociálních sítí.

Pro mě to byl velký sen se tam jet někdy podívat, ovšem ne tak úplně pro mého Martina... Měl však krásné vzpomínky z mládí na stáž v Holandsku a k tomu čerstvé nezapomenutelné vzpomínky na Dánsko s Maršíkovými, a tak když Lucka přišla s tímto nápadem, nechal se nakonec přesvědčit. A protože jezdíme všude s oběma fenkami, rozhodla jsem se, že Berry nebude sedět v koutě a přihlásila jsem je obě. Po Lucčině motivační řeči na Koomeetingu se chytili ještě ostřílení Janička a Zdenda Cholkovi s jejich Charliem. A když jsme nabídli dvě volná místa v autě, skočila po nich zcela spontánně Maruška Kolářová s Coudym a dcerou Natálkou. A náš český tým byl na světě. Lucka nám objednala kšiltovky a placky s logem. Založili jsme si skupinový chat, domluvili termín a mohli jsme jít hledat ubytování.

Hledání ubytování pro takovou skupinu by byla kapitola sama pro sebe, ale když to zkrátím,

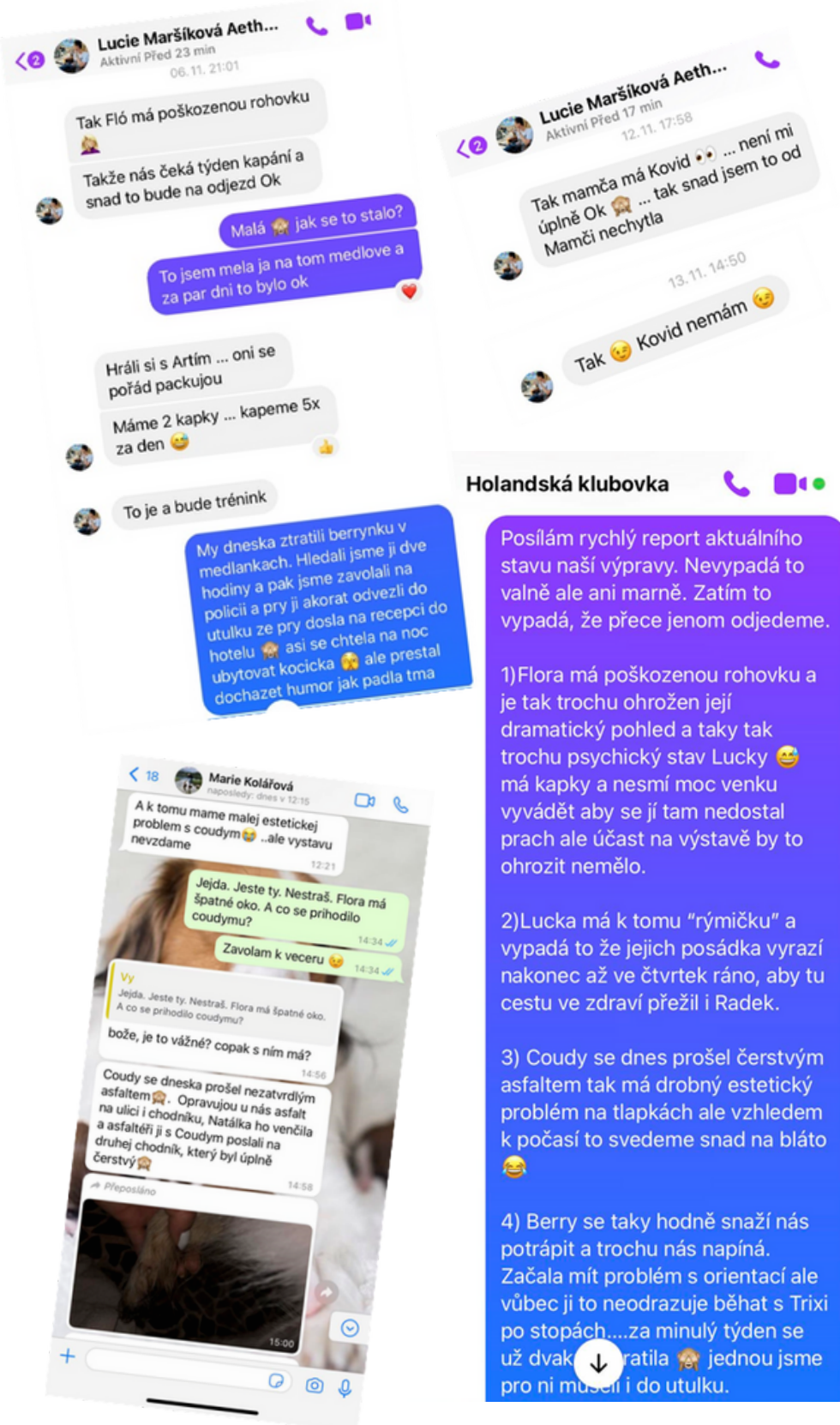
představa, že si najdeme na bookingu dog-friendly hotel s dostatečnou kapacitou pro 8 lidí a 5 psů, objednáme a jedeme, byla trochu naivní.

Nejprve jsme nečetli moc recenze, tak to vypadalo celkem nadějně. Když jsme si pak na popud Radka přečetli místy hororové historky předchozích hostů, začali jsme hledat hotely s hodnocením alespoň 8. Špatně komunikované pet policy na bookingu způsobilo, že jsme si všichni zarezervovali pokoj v hotelu, kde může být nanejvýš jeden pes na pokoji. Což by samozřejmě nevadilo, nebýt nás... Načež jsme byli nuceni všichni rezervaci zrušit a najít jiný hotel, což nebylo vůbec jednoduché, protože tuto podmínku měla většina hotelů v této kategorii. Padala spousta návrhů - rozdělit se apod., ale nehodlala jsem se vzdát. Tak jako tak jsem potřebovala najít hotel, kde nás vezmou se dvěma psy.

Tato zkušenost mě přiměla do vytipovaných hotelů zavolat a raději si to ověřit napřímo a světe div se - hotel jsme našli a rovnou dva, a dokonce se na nás i těšili. Bylo to upřímně poprvé, kdy jsem si při cestování se dvěma psy přišla jak černá ovce. Ale nakonec vše klaplo nad očekávání a byli jsme všude nadmíru spokojeni.

Tak ubytování bychom měli. Ale jak se začal blížit den odjezdu, Lucka pořád opakovala: „Hlavně, abychom ve zdraví odjeli a Flóra nezačala hárat.“ Blížil se den odjezdu a začaly mi chodit takovéto zprávy:

Nakonec jsme přece jen odjeli ve středu ráno přesně podle plánu, jen Lucka s Radkem se k nám připojili až o den později. Navštívili jsme krásná holandská městečka, podívali jsme se k moři, proběhli se po pláži a vyfotili se u Komenského v Naardenu. S naší pětičlennou smečkou jsme budili často hodně pozornosti. K našemu překvapení se nás často lidé ptali, co to máme za rasu, podobně jako u nás. Evidentně ani v zemi původu není mezi běžnými smrtelníky povědomí o kooikerech tak veliké. Nejvíc úspěchů jsme sklidili v Naardenu, kde jsme během chvilčky potkali hned dvě majitelky kooikerů. Když se dozvěděly, že se chystáme na klubovku do Zutphenu, byly nadšené a moc nám fandily. Nevím proč, ale čekala jsem, že potkat kooikera v Nizozemsku bude nějak více samořejmé. Moc nás potěšilo, že se i tady k sobě majitelé kooikerů hrdě hlásí a že i pro ně je to speciální okamžik. Nicméně jsme za celou dobu náhodně narazili na ulici jen na jednoho kooikera v Utrechtu. Video z výletu si můžete pustit zde: <https://www.facebook.com/reel/1020119135764886>

V sobotu 18. 11. nadešel den D, kvůli kterému jsme sem přijeli. Po snídani jsme se přesunuli do Zutphenu, kde probíhala výstava. Nálada byla výborná, ale čekal nás dlouhý den, tak jsme z toho měli celkem respekt. Hned po příchodu jsme se pozdravili s několika chovateli a začali se pomalu chystat. Výstava byla rozdělená do třech kruhů.

Kruh	Rozhodčí	Třídy
1	J. R. Douma	psi - mezitřída, otevřená, šampioni, veteráni; feny - chovatelská třída
2	A. Straaijer	feny - mezitřída, otevřená, šampioni, veteráni; psi - chovatelská třída
3	J. Alberts	psi - štěňata, dorost, mladí; feny - štěňata, dorost, mladé

Posuzovalo se po skupinkách 5 - 6 psů. Po posouzení jsme mohli odejít z kruhu a v klidu si počkat, až si nás zavolají zpět. Pak proběhl užší výběr a z něj rozhodčí vybral z každé třídy pouze 4, kteří postoupili do finále, ve kterém jsme se teprve dozvěděli umístění. Bylo to na konci, za přítomnosti všech a s veškerou slávou a potleskem. Ve finále se také vybíral z vítězů tříd první a druhý nejlepší pes a fena výstavy, nejlepší junior a veterán, a také BOS a BOB, v tomto případě i vítěz celé výstavy.

Náš pětičlenný tým byl rozložen do více tříd v průběhu celého dne, tak jsme měli možnost všem náležitě fandit a pořád bylo na co se koukat. Nejprve se dostali na řadu kluci Coudy a Charlie v silně obsazené otevřené třídě. Oba si vedli moc dobře, hezky se předvedli. Pro Coudyho to byla teprve 4. výstava, neuvěřitelné! Odvezl si velmi dobrou a moc pěkný posudek. Zkušený Charlie postoupil do užšího výběru pěti psů, bohužel jen o chlup mu utekla cesta do finále, ale i tak si odnesl výbornou a krásné hodnocení. Pak přišla na řadu ostřílená Flórka také v třídě otevřené, v nejsilněji obsazené třídě vůbec se postupně prohrabala silnou konkurencí až do finále. Mně na závěr čekal úplný maraton. Nejdřív jsem nastoupila s Berry do veteránů, odkud jsem přebíhala do vedlejšího kruhu, kde se paralelně posuzovaly feny v chovatelské třídě, což je třída kam můžou chovatelé přihlásit své odchovy, které zároveň i vlastní. Díky skvělé organizaci a podpoře našeho týmu, se to zvládnout dalo, ale byla jsem zpocená až za ušima. Berry si nakonec odnesla velmi dobrou a Trixinka postoupila dokonce do finále.

A pak to přišlo! Finále mělo krásnou atmosféru, všichni nadšeně fandili. Trixi se umístila na krásném 3. místě se známkou výbornou, byl to úžasný zážitek, už jen to se tam proběhnout. Flóra vyhrála v neuvěřitelně silné otevřené třídě 1. místo a postoupila tak do dalšího kola, kde se vybírala nejlepší fena výstavy. I tady zabodovala a odnesla si resCAC - 2. nejlepší fenu výstavy. Bylo to jedno velké WOW, které nikdo z nás nečekal. Byl to velký zážitek pozorovat, jak se člen naší výpravy umístil tak vysoko. A upřímně jsme to v tu chvíli prožívali asi víc než sama Lucka, která přebírala ceny, fotila se a čekala než přijde na ni řada. Aby toho nebylo málo, BOB a vítěze celé výstavy vyhrál pes našich dánských přátel a také tatínek Lucčiných štěňátek z vrhu B (CHS Aethera). Takže se slavilo všude kolem nás.

Jméno psa	Jméno v PP	Majitel	Třída	Umístění (z kolika)	Známka	Rozhodčí
Charlie	Amarillo Nox Arcana	Jana Cholková	otevřená - psi	5 (22)	excellent	R. J. Douma
Coudy	Anadino Nox Arcana	Marie Kolářová	otevřená - psi	- (22)	very good	R. J. Douma
Flóra	Aylin Flora Koo-relations	Lucie Maršíková	Otevřená - feny	1 (23)	excellent, res. CAC	A. Straaijer
Berry	Amber od Jersínského potoka	Lenka Schneiderová	Veteráni - feny	- (10)	very good	A. Straaijer
Trixi	Bellatrix Serenity Hill	Lenka Schneiderová	Chovatelská - feny	3 (12)	excellent	R. J. Douma

Krátké videjko z výstavy od Lucky naleznete zde:

<https://www.facebook.com/luciamarsikova/videos/883339013142188?idorvanity=247613295351188>

Sestříhaný autentický videozáznam z výstavy i s našimi komentáři najdete na odkazu zde:

<https://photos.app.goo.gl/7ag1yB3ENdiV3RFMA>

Známky se rozdávaly opravdu v celém spektru. Výbornou dostalo opravdu jen pár nejlepších. Rozhodčí nešetřili ani známkou dobrý (good), objevilo se i pár dostatečných, někteří byli dokonce diskvalifikováni nebo nebyli posouzeni. O tom se můžete přesvědčit sami zde:

<https://www.onlinedogshows.eu/en/ShowResults/FciGroup/2824?groupId=8>

O to větší radost máme z našich výsledků. Posudky byly velmi výstižné a přitom noblesně napsané, vypichovaly přednosti a velmi citlivě upozorňovaly na nedostatky přesně dle standardu.

Ráda bych tímto poděkovala všem členům naší výpravy za úžasnou atmosféru, vzájemnou podporu a skvělé společné zážitky z naší cesty. A pokud je mezi vámi také někdo, kdo sní o této výstavě, neváhejte a vyražte. Stojí to za to. My jsme tam určitě nebyli naposledy.

zima 2023 | VYDÁNÍ 2

Kooikeří procházky v Mníšku pod Brdy

Vojta a Jana Randusovi

Před dvěma lety se novým členem naší rodiny a domácnosti stal Alex Koo-relations. Už když jsme na pejska čekali, měli jsme jasno, že kromě našich vlastních procházek a výletů s ním budeme jezdit i na všelijaké srazy s jinými kooikery a jejich majiteli. Protože kooikeří jsou společenší pejsci, které by byla škoda chovat jen o samotě.

Alexovi bylo 7 měsíců, když jsme naše první kooikeří setkání zkusili uspořádat v Jablonci nad Nisou, kde jsme byli tou dobou na dovolené. Překvapilo nás, z jak velkých dálek tam za námi někteří přijeli. Alex si setkání s partou kooikerů moc užil a my jsme se najednou ocitli v moc milé společnosti ostatních paniček a páníčků. Což nás tehdy neskutečně nadchlo, a tak jsme od té doby byli už asi na 20 dalších setkáních a výletech s kooikery a jejich majiteli. Tady bychom chtěli s vděčností zmínit manžele Koreňovy z Čelákovic - na jejich srazy jezdíme nejčastěji. Není výjimkou, když se tam sejde třeba 15 kooikerů, pejsci i ve větší smečce tam mají úžasné venčící možnosti a my jsme tam navázali už celou řadu nových přátelství.

Občas pořádáme kooikeří setkání i u nás v Mníšku pod Brdy, jako třeba teď naposledy 10. prosince. Sraz jsme měli na velkém parkovišti u zámku a čekala nás asi osmikilometrová trasa se dvěma občerstvovacími zastávkami. Sešlo se nás 12 pejsků a skvělá parta paniček a páníčků. Převážně už jsme se navzájem znali z dřívějších srazů nebo výstav, ale uvítali jsme mezi sebou i nové tváře s kooikeřími juniory.

Trasa vedla nejprve od mníšeckého zámku kolem zamrzlého rybníka. Jindy si tady někteří pejsci s nadšením zaplavou, ale tentokrát si jen zaběhali po ledě. Dál jsme šli okrajovou částí města do vedlejší vesnice. Tam jsme měli domluveno v restauraci, že se můžeme stavět na něco k pití s libovolným počtem pejsků. Pan majitel nás pustil do sálu, kde jsme chvíli příjemně poseděli. Neradi, ale s pochopením, jsme se pak po společném focení rozloučili se dvěma psími účastníky výletu a jejich lidským doprovodem. Byli to ti dva kooikří junioři, kteří se odtud už vydali zpátky, protože celý výlet by pro ně byl zatím moc dlouhý.

Dál naše cesta vedla lesem. Pejsci spokojeně pobíhali kolem nás a hráli své psí hry ve sněhu mezi stromy. A my dvounozí jsme mírným stoupáním a broděním v blátě a tajícím sněhu došli na Skalku, což je poutní místo nad Mníškem s dlouhou historií, magickou atmosférou, kioskem s občerstvením, svařákem a ohýnkem na opečení buřtů. Pejškaři tam chodí celoročně, ale když tam přijdeme my s takovým počtem "stejných pejsků", vzbudí to u všech ostatních přítomných milý a vřelý rozruch.

Tam jsme také chvíli poseděli a pak už jsme se vydali na sestup zpátky do Mníšku. Cesta dolů byla místy prudká, místy kluzká a místy obojí, ale se vzájemnou pomocí jsme to zvládli. V závěru vycházky si mnozí účastníci výletu potykali, což nás jako organizátory moc potěšilo. Když jsme došli zpátky k autům, nikdo ještě moc nepospíchal domů a loučení spojené tentokrát i s přáními do nového roku se ještě trochu protáhlo.

Samozřejmě jsme si všichni nadšeně povídali na celé trase výletu, však těch témat kolem kooikrů je spousta: jak se kterému pejskovi líbí ve vodě, ve sněhu, v lese, na horách nebo třeba u kamen, jak zabodovali kooikři na výstavách a jak se chystají na výstavy budoucí, jak postupovat s uchovněním, kdo bude mít štěňátka, co kde pejskovi pořídit do výbavy, kdo a jak kooikery fotí nebo kdo a jak kooikery hlídá, všelijaké veselé příhody z domova i z venčení a tak podobně.

Tak takhle přesně nebo aspoň skoro přesně to na kooikřích srazech probíhá. Můžete se všech zúčastněných na cokoli ohledně kooikerů zeptat a všechno se dozvíte, načerpáte rady, inspiraci, motivaci a kyslík. Je vítán úplně každý, vlastně i s pejskem jiného nebo žádného plemene a už se mezi nás přišli podívat i zájemci o pořízení kooikera nebo paní, která štěňátko očekávala a chtěla mít informační náskok.

Jestli jste ještě s vaším pejskem nebo fenečkou na žádném srazu nebyli, tak to určitě napravte. Sledujte události vyhlášené na naší facebookové skupině a kdybyste to měli na všechny srazy daleko, klidně naplánujte a uspořádejte váš vlastní. Není to nic složitého. Vždycky si můžete říct, že kdyby nikdo nedorazil, uděláte si procházku aspoň sami s vaším pejskem. Ale někdo vždycky přijede, uvidíte. A touto cestou navázaná přátelství, psí i lidská, za to rozhodně stojí.

Závěrem bychom vás chtěli pozvat na novoroční kooikří výlet do Čelákovic. Pořádají ho manželé Koreňovi a na facebooku v událostech už podrobnosti najdete. Odkaz na událost: <https://fb.me/e/4P9tdTzMt>

Akce a výstavy 2024

- 31. 3. 2024** Oblastní **výstava** KCHLS | Kelč
- 11. - 12. 5. 2024** Klubová a speciální **výstava** španělů a vodních psů | Lovecká chata v Horce nad Moravou (místo výstavy v Náměšti na Hané)
- 8. 6. 2024** **Oblastní výstava Kooikerhondje | Skelná huť - Ralsko**
Popisná přehlídka v rámci výstavy
Hromadné Embark testování
- 6. 7. 2024** Jubilejní **výstava ke 100. výročí KCHLS** | Kroměříž
- 11. 8. 2024** Oblastní **výstava** KCHLS | Borovany
- 21. 9. 2024** **V. Mistrovství ČR agility** Kooikerhondje | Praha – Toulcův dvůr
- 21. 9. 2024** Klubová **výstava** slídičů | Kolín
Popisná přehlídka v rámci výstavy
- 28. - 29. 9. 2024** **12. Koomeeting** | Hotel Medlov – Fryšava pod Žakovou horou